

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.109/2017/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. április 06. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. október 27. napján kihirdetett Kb.II.25/2015/62. számú ítéletét megváltoztatja.

II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 250 (kettőszázötven) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A **II.r.** vádlottal szemben kiszabott összesen 250.000 (kettőszázötvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **II.r.** vádlottal szemben helybenhagyja.

Indokolás:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. október 27. napján kihirdetett Kb.II.25/2015/62. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § c./ pont) és bűnpártolás büntetében (Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés d./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönbüntetés ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett végrehajtás esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnpártolás büntetében (Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés d./ pont), ezért 250 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 375.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 15 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve az egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 190.883 forint bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az **I.r.** vádlott és védője a kézbesítés útján közölt ítéletet tudomásul vette, míg a **II.r.** vádlott és védője a részükre kézbesített ítélet ellen a törvényes határidőben fellebbezést jelentettek be felmentésért.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete **I.r. vádlott** vonatkozásában 2017. november 07. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.941/2017/1. számú átiratában a II.r. vádlott és védője felmentés érdekében bejelentett fellebbezését alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az első fokon eljáró katonai tanács a II. tényállási pont tekintetében ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a tényállást, mely felülbírálatra alkalmas. A katonai tanács indokolási kötelezettségének eleget tett. A megalapozott tényállás megváltoztatására a másodfokú eljárásban nincs törvényes ok, ezért a II.r. vádlott és védője által bejelentett, a tényállást felmentés érdekében támadó fellebbezések nem vezethetnek eredményre. Hivatkozott arra is, hogy az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette az általa elkövetett igazságszolgáltatás elleni bűncselekményt. Utalt arra is, hogy a katonai tanács feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket és az ennek megfelelően kiszabott büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére. Ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a II.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezést elsődlegesen a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése, másodlagosan a kiszabott pénzbüntetés enyhítése érdekében tartotta fenn. Előrebocsátotta, hogy a fegyelmi eljárásban súlyosabb, szolgálati viszony megszüntetésével járó fegyelmi büntetés is születhet. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási szabályok szerint folytatta le, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely annyiban pontosításra szorul, hogy a II.r. vádlottat nem függesztették fel a beosztásából a fegyelmi eljárás megindításakor. Nem vitatta azt sem, hogy a tényállás megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Vitatta azonban a jogi minősítést, és a bűncselekmény megállapíthatóságát. Lényegében a perbeszédében kifejtetteket megismételve rámutatott arra, hogy az ítélet 15. oldal 2. bekezdésében írtaknak megfelelően, miután a helyszínen nem volt megállapítható, hogy a német állampolgár sérülései milyen gyógytartamúak voltak, így azt sem foghatta át a II.r. vádlott tudata, hogy büntetőeljárást kell-e indítani az okozó ellen közlekedési bűncselekmény gyanúja miatt. Ezért a II.r. vádlottat fel kell menteni a bűnpártolás büntetnének vádjá alól, hiszen e bűncselekményt az követheti el, aki anélkül, hogy a bűncselekmény elkövetőjével az elkövetés előtt megegyezett volna, segítséget nyújt ahhoz, hogy az elkövető a hatóság üldözése elől meneküljön. Másodlagos jogorvoslati kérelmét a vádlott személyi körülményeivel indokolta.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez, kifejtve azt is, hogy a munkája a hivatása.

A Fővárosi Ítélető Tábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 349. § (1) bekezdése alapján a II.r. vádlott és a II. tényállás vonatkozásában bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott tekintetében az ítélet jogerőre emelkedett. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor 10 hónappal az ügy érkezése után intézkedett annak kitűzésére. Akkor is tévedett, amikor a Be. 325. § (2) bekezdésében írt rendelkezést megsértve a vádlottak és a védők távollétében kihirdetett ítéletnek csupán a rendelkező részét kézbesítette részükre nyilatkozattételre. Megállapítható azonban, hogy ezek az eljárási szabálysértések nem voltak lényeges hatással az eljárás lefolytatására. Az elsőfokú katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta. Törvényesen döntött az ügyek egyesítéséről, törvényes figyelmeztetéseket alkalmazott, helyesen döntött **tanú4** tanú részére az írásbeli vallomástétel engedélyezéséről, és törvényesen engedélyezte az I.r. vádlott távollétét is a 2017. július 05-i tárgyalási határról.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. Az I. és II.r. vádlottak a nyomozás során nem ismerték el a területekre rőtt bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bírósági tárgyaláson a II.r. vádlott élt a mentességi jogával. Az elsőfokú bíróság a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen ismertette nyomozati

vallomásait. Ezen túlmenően a bíróság kihallgatta az 1. és 2. számú tanúkat, **tanú1**, **tanú2**, **tanú3**, **tanú4**, **tanú5** és **tanú6** tanúkat, valamint a tárgyalás anyagává tette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a rendőri jelentéseket, a Veszprémi Járásbíróság előtt 1.B.492/2015. szám alatt keletkezett iratokat és az 1.B.492/2015/36. számú ítéletet.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlottak tagadó vallomásával szemben a terhelő tartalmú tanúvallomások és az ismertetett iratok alapján mérlegeléssel ítélete 4. oldal utolsó bekezdésében és 5. oldalán marasztaló tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett ítélete 6. oldalától 14. oldal 8. bekezdéséig.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel azzal helyesbíti az ítéleti tényállás személyi részét a II.r. vádlott vonatkozásában, hogy mellőzi az ítélet 3. oldal 1. bekezdése 8. sorából azt a mondatrészt, hogy: „amely miatt beosztásából fel van függesztve.”

Az előzőekben írt helyesbítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság a II.r. vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott történeti tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban a II.r. vádlott és védője új bizonyítékra, illetve új tényre nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. Ezért a II.r. vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság ítéletének 14-15. oldalán kifejtett jogi értékelő tevékenységével. A katonai tanács helyesen hivatkozott a BH.2015.213. eseti döntésben is megnyilvánuló bírói gyakorlatra. A fellebbviteli bíróság álláspontja az, hogy a II.r. vádlott magatartása túlmutatott a szakszerűtlen intézkedésen, elkövette a Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő bűncselekményt. A védelmi érvelés - tényállási elem hiánya - nem foghatott helyt, a II.r. vádlott megvalósította a bűnpártolás büntettét azzal a magatartásával, hogy hivatalos eljárása során szabálysértés gyanúja ellenére (mert nem győződött meg arról, hogy bűncselekmény megállapítható-e) nem intézkedett, nem tett semmilyen feljelentést, hamis jelentést írt, mely magatartásával - legalább eshetőlegesen szándékkal - segítséget nyújtott ahhoz, hogy az elkövető a hatóság üldözése elől meneküljön.

Az enyhítésre irányuló fellebbezés viszont a következők szerint megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a II.r. vádlott tekintetében helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, nem tévedett, amikor lehetőséget látott a Btk. 82. § (1), (3) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. Helyesen állapította meg a napi tételek számát. Tévedett azonban a II.r. vádlott tekintetében, amikor az egy napi tétel összegét megállapította, mert az nem megfelelően tükrözi a II.r. vádlott személyi és jövedelmi viszonyait. Mindezekre figyelemmel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az egy napi tételnek megfelelő összeget a törvényi minimumra, 1.000 forintra enyhítette.

A másodfokú bíróság az így megállapított 250.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a II.r. vádlott tekintetében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. április 06.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **II.r.** vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. április 06.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke